

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 23. prosinca

2020. [\[Multimedia\]](#)

Božić je blagdan utjelovljene ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovoj katehezi, koja se održava neposredno pred sam Božić, želim ponuditi neke poticaje za razmišljanja u pripravi za proslavu Rođenja Gospodnjega. U liturgiji božićne noći odjeknut će navještaj pastirima: „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama“ (Lk 2, 10-12).

Po uzoru na pastire i mi se u duhu zaputimo prema Betlehemu gdje je Marija donijela na svijet Djetesce u jednoj štali „jer – kaže još sveti Luka – za njih nije bilo mjesta u svratištu“ (2, 7). Rođenje Kristovo je postao univerzalni blagdan, pa i oni koji ne vjeruju ne mogu odoljeti draži i ljepoti toga slavlja. Kršćanin, međutim, zna da je Rođenje Gospodinovo presudan događaj, neprolazni oganj koji je Bog zapalio u svijetu, i ne smije ga se brkati s površnim stvarima. Važno je da se ne svede na puku sentimentalnu ili konzumerističku proslavu. Prošle sam nedjelje skrenuo pažnju na taj problem, ističući da nam je konzumerizam oteo Božić. Ne: Božić se ne smije svesti na čisto sentimentalnu ili konzumerističku proslavu, bogatu darovima i dobrim željama, ali siromašnu kršćanskom vjerom, ali siromašnu također čovjekoljubljem. Zato je nužno suzbiti stanoviti svjetovni mentalitet, nesposoban shvatiti žarkim sjajem obasjanu srž naše vjere, a to je: „I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu – slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine“ (Iv 1, 14). I to je srž Božića, štoviše, to je istina Božića; nema druge.

Božić nas poziva da razmišljamo, s jedne strane, o dramatičnosti povijesti, u kojoj ljudi, ranjeni grijehom, neprestano tragaju za istinom, za milosrđem, za otkupljenjem; a, s druge strane, o dobroti Boga koji nam je došao ususret da nam saopći Istinu koja spašava i da nas učini dionicima svojega prijateljstva i svojega života. I taj dar milosti: to je *čista* milost, bez naše zasluge. Jedan sveti otac kaže: „Gdjegod da pogledaš, ovdje ili ondje, bilo gdje, traži zaslugu i nećeš naći ništa

drugo doli milosti“. Sve je milost, dar milosti. A taj dar milosti primamo po jednostavnosti i čovjekoljubivosti Božića i on može ukloniti iz naših srca i naših umova pesimizam, koji se danas još više proširio zbog pandemije. Možemo prevladati taj uznemirujući osjećaj izgubljenosti, ne dopustiti da nas svladaju porazi i neuspjesi, u ponovno otkrivenoj svijesti da je to skromno i siromašno Dijete, skriveno i bespomoćno, sâm Bog, koji je radi nas postao čovjekom. Drugi vatikanski sabor, u poznatom odlomku iz konstitucije o Crkvi u suvremenom svijetu, govori nam da se ovaj događaj tiče svakoga od nas. „Svojim se... utjelovljenjem Sin Božji na neki način sjedinio sa svakim čovjekom“. „Radio je ljudskim rukama, razmišljao ljudskim umom, odlučivao ljudskom voljom, ljubio ljudskim srcem. Rođen od Marije Djevice, postao je uistinu jedan od nas, u svemu nama sličan osim u grijehu“ (past. konst. *Gaudium et spes*, 22). Isus se, međutim, rodio kao Isus prije dvije tisuće godina i tiče li se to uopće mene? – Dà, tiče se i tebe i mene, svakoga od nas. Isus je jedan od nas: Bog je, u Isusu, jedan od nas.

Ova nam stvarnost daje toliku radost i ulijeva nam toliku hrabrost. Bog nas nije gledao odozgo, izdaleka, nije prošao kraj nas, nije mu se grstila naša bijeda, nije se zaogrnuo prividnim tijelom, nego je u punini preuzeo na sebe našu narav i naše ljudsko stanje. Ništa nije izostavio, osim grijeha: to je jedino čega nema kod njega. U njemu je čitavo čovječstvo. Uzeo je sve ono što jesmo, takvi kakvi jesmo. To je bitno za razumijevanje kršćanske vjere. Sveti Augustin, osvrćući se na svoj put obraćenja, piše u svojim *Ispovijestima*: „Nisam još bio dosta ponizan da posjedujem Isusa, Boga svoga poniznoga, niti sam znao što bi nas trebala učiti njegova slabost“ (*Ispovijesti*, Knjiga sedma, Glava 18, 24). A koja je Isusova slabost? Isusova „slabost“ je „poučavanje“! Jer nam objavljuje Božju ljubav. Božić je blagdan utjelovljene ljubavi, ljubavi rođene za nas u Isusu Kristu. Isus Krist je svjetlo ljudima koje svijetli u tami, koje daje smisao ljudskome životu i čitavoj povijesti.

Draga braćo i sestre, neka nam ova kratka razmišljanja pomognu s većom sviješću proslaviti Božić. Ali postoji još jedan način pripreme na koji želim podsjetiti i vas i sebe i koji je svima nadohvat ruke, a to je kratka meditacija u tišini ispred jaslca. Jaslice su kateheza te stvarnosti, onoga što se zbilo one godine, onoga dana, o kojoj smo slušali u Evandjelju. Zato sam prošle godine napisao pismo koje će biti dobro ponovno uzeti u ruke. Zove se „Admirabile signum“, „Čudesan znak“. U školi svetoga Franje Asiškoga možemo nakratko postati djeca: zadržati se u promatranju prizora Isusova rođenja i pustiti da se u nama iznova rodi čuđenje zbog „čudnog“ načina na koji je Bog želio doći na svijet. Molimo za milost čuđenja: neka nam Gospodin pred tim otajstvom, tom stvarnošću tako nježnom, tako lijepom, tako bliskom našem srcu, podari milost čuđenja, da se susretnemo s njim, da mu se približimo, da se On približi svima nama. Tako će se nježnost ponovno roditi u nama. Neki dan, u razgovoru s nekim znanstvenicima, bilo je riječi o umjetnoj inteligenciji i robotima... postoje roboti programirani za sve i svašta, i u tome se ide sve dalje. I rekao sam im: „Ali što je to što roboti neće nikada moći učiniti?“ Razmišljali su, iznosili prijedloge, ali na kraju su se složili u jednom: nježnost. Za to roboti neće nikada biti sposobni. I to je ono što nam Bog donosi danas: čudesan način na koji je Bog želio doći na svijet i po tome se u nama iznova rađa nježnost, ljudska nježnost koja je bliska Božjoj. A danas nam je toliko potrebna

nježnost, toliko su potrebna ljudska milovanja u susretu s tolikim bijedama! Ako nas je pandemija natjerala da se držimo na određenoj udaljenosti jedni od drugih, Isus nam u jaslama pokazuje put nježnosti da budemo blizu, da budemo ljudi. Slijedimo taj put. Sretan Božić!